

บทที่ 2

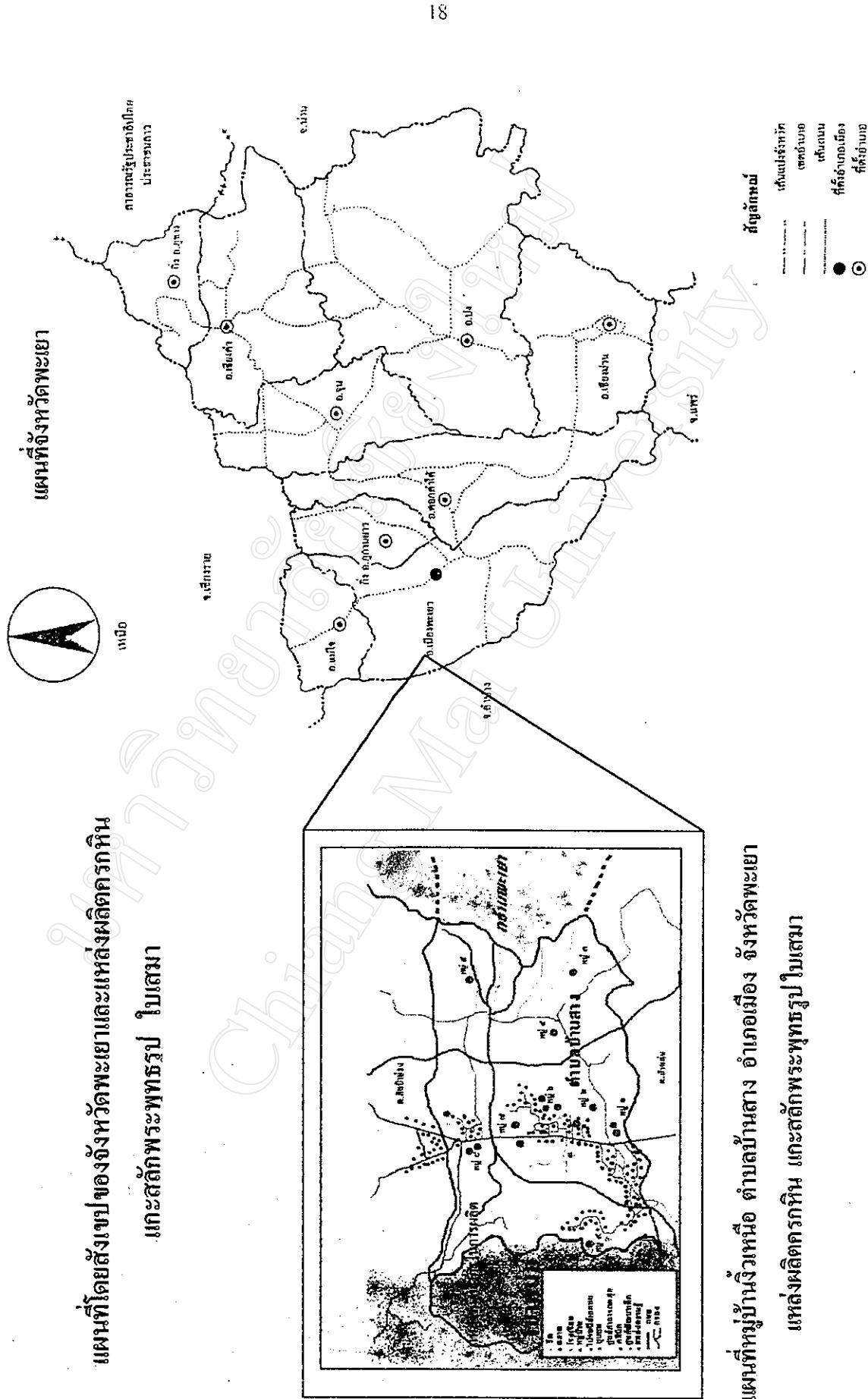
การศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรมในชุมชนบ้านจีวเหนือ ตำบลบ้านสาง อําเภอเมือง จังหวัดพะเยา นั้นที่จะศึกษาระดับ โครงสร้างทางสังคม และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมรวมไปถึงอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางด้านวัฒนธรรมและเอกลักษณ์พิเศษของชุมชน บ้านจีวเหนือที่สามารถนำเสนอวัสดุธรรมชาติตามใช้ให้เกิดประโยชน์และสามารถสร้างรายได้ให้กับคน ในชุมชน ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อวางแผนและมาตรการในการพัฒนา ของหน่วยราชการหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาอย่างจริงจัง

การแกะสลักหินทรายเป็นอาชีพซึ่งทำสืบต่อมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ ตั้งแต่สมัยสุก
ลະ ๓ นาท หินสมัยก่อนจะเอาหินจากในพื้นที่แล้ว ค่อนมาได้ต้องไปตามที่อื่นด้วย เพราะในท้องถิ่น
ไม่พอด้วยความต้องการของตลาด

สภาพทั่วไปสภาพเศรษฐกิจและสังคม

บ้านจิ่วเหนือ หมู่ที่ 6 ตั้งติดริมถนนสายแม่ต้า – แม่ใจ ตำบลลสา อำเภอเมืองจังหวัดพะเยา โดยตั้งอยู่ทางทิศเหนือขององค์กรฯ ระยะทางห่างจากตัวจังหวัดพะเยา 11 กิโลเมตร กิโลเมตร การเดินทางสามารถกระทำได้โดยทางรถยนต์ ถนนสายหลักของหมู่บ้านที่แยกตัวจากถนนทางหลวงเป็นพื้นแอสฟัลต์ศึกคอนกรีต ถนนที่แยกไปตามหมู่บ้านเป็นถนนลาดยางและบางสายเป็นถนนหินคลุกพื้นผิวยังชุ下雨

แผนที่โดยสังเขป ของจังหวัดพะเยาและแหล่งผลิตครกหิน
บริเวณพะเยา ในล่อง

อาณาเขตคิดต่อกับ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ 8 บ้านสันบัวบก
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ 6 บ้านจิวใต้
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ 4 บ้านสันเรียงใหม่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ภูเขา

ลักษณะทางภูมิอากาศ และภูมิประเทศของจังหวัดพะ夷า

สภาพภูมิอากาศของพะ夷า หากจำแนกตามระบบ Koppen แล้วถือว่ามีภูมิอากาศแบบ Tropical Wet Dry กล่าวคือ ในฤดูหนาวจะหนาวจัดและในฤดูร้อนจะร้อนจัดทำให้ฤดูกาลในจังหวัดพะ夷าแบ่งออกเป็น 3 ฤดู ได้อย่างด่นชัด ทั้งนี้สามารถสรุปสภาพภูมิอากาศของจังหวัดพะ夷าได้ ดังนี้

1. ฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนเมษายนอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยในเดือนเมษายน ระหว่างปี 2539 - 2544 เท่ากับ 38.53 องศาเซลเซียส และ อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยตลอดปี ระหว่างปี 2539 - 2544 เท่ากับ 35.02 องศาเซลเซียส

2. ฤดูฝนอยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ฝนตกหนาแน่นในเดือน พฤษภาคม สิงหาคม และกันยายน จากสถิติน้ำฝนของจังหวัดพะ夷าระหว่างปี 2539 - 2544 มีฝนตกเฉลี่ยตลอดปีเท่ากับ 1,209.37 มิลลิเมตร มีวันฝนตกเฉลี่ย 118.33 วันต่อปี

3. ฤดูหนาวอยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศหนาวจัดในเดือน ธันวาคมถึงเดือนมกราคม อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยในเดือนธันวาคม 2539- 2544 เท่ากับ 9.32 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดตลอดปี ระหว่างปี 2539 - 2544 เท่ากับ 17.0 องศาเซลเซียส

สำหรับสภาพอากาศของจังหวัดพะ夷าในปี พ.ศ 2544 นั้นจังหวัดพะ夷ามีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 34.90 องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนที่วัดได้เท่ากับ 1,550.9 มิลลิเมตร มีวันฝนตก 124 วัน มีค่าความชื้นสัมพันธ์เฉลี่ยสูงสุด 92.87 เปอร์เซ็นต์ และเฉลี่ยต่ำสุด 53.12 เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ยทั้งปี 73.00 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพะ夷า ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะสมสำหรับการทำนา และทำสวน บริเวณรอบหมู่บ้านติดภูเขา มีที่สำหรับทำนาและเพาะปลูก การเดินทางสัตว์ และการทำเกษตรกรรมอื่นๆ รวมทั้งการทำการประมงน้ำจืดในบริเวณกว้างพะ夷า

ในพื้นที่ของจังหวัดพะ夷านี้ มีบริเวณที่ราบสูงเป็นพื้นที่ที่สำคัญ ได้แก่ บริเวณที่ราบสูงตอนกลางของจังหวัด ในเขตอำเภอคอกคำใต้ อำเภอจุน อำเภอปง ที่ประกอบไปด้วย เทือกเขาหลายเทือกเขาอันเป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธารหลายสาย เทือกเขาที่สำคัญ ได้แก่

ดอยลังกา ซึ่งมีระดับความสูง 1,098 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง และดอยสันปันน้ำ ในเขตอำเภอปง ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำของแม่น้ำยม

ประชากร

บ้านจิวเหนือ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 431 คน ชาย 217 คน หญิง 214 คน จำนวนครัวเรือน 110 หลังคาเรือน ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีการแบ่งที่การใช้ที่ดินเป็นสัดส่วนเนื้อที่ มีเนื้อที่ประมาณ 23.80 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นที่อยู่อาศัยและการเกษตรประมาณ 5,929 ไร่

ดักษณะทางเศรษฐกิจ

อาชีพหลัก

1. อาชีพเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่มีอาชีพทำนาข้าวเหนียวมากกว่า ทำนาข้าวขาว วัตถุประสงค์ในการทำนาเพื่อให้มีข้าวไว้สำหรับบริโภคและเพื่อการขาย การทำนาขี้นอยู่กับเจ้าของผู้ครอบครองที่ดินที่จะตัดสินใจทำปีละกี่ครั้ง โดยเฉลี่ยจะทำปีละ 1 ครั้ง ถึงแม้ว่าลักษณะทางกายภาพมีที่ดินไม่ค่อยสมบูรณ์ และภาระการดูแลไม่ค่อยหนัก แต่ก็สามารถทำเกษตรได้ เพราะมีแหล่งน้ำที่เอื้ออำนวยตลอดทั้งปี นอกจากนี้จากการทำนาเพื่ออบริโภคและค้าขายแล้ว ชาวบ้านยังมีอาชีพอื่นๆ ที่ทำหลังจากทำนาคือ ทำไร์ ทำสวน ส่วนใหญ่ปลูกมะม่วง กล้วย ลำไย มะขาม พืชต่างๆ นอกจากนี้ยังมีอาชีพอื่นๆ และอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่นการแกะสลักครกหิน เครื่องปั้นดินเผา ซึ่ง ในชุมชนนี้ มีการรับจ้างทำเป็นประจำ

2. อาชีพรับราชการ บ้านจิวเหนือ หมู่ 6 เป็นหมู่บ้านที่ตั้งของหน่วยงานราชการ และสถานที่บริการสาธารณสุข ส่วนน้อยจะมีคนในพื้นที่รับราชการ เพราะส่วนใหญ่จะย้ายต่างจังหวัดมากกว่าตั้งหัวดมากกว่า

3. อาชีพรับจ้าง นอกจากทำการเกษตรแล้วชาวบ้านจิวเหนือ ยังประกอบอาชีพรับจ้างโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยทำงานที่โรงงาน ปั้นหม้อ แกะสลักครกหิน เพราะหมู่บ้านนี้ทำเลเหมาะสมแก่การปั้นหม้อและแกะสลักครกหิน เพราะการคมนาคมสะดวกและทรัพยากรถือต่อการผลิต

4. อาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่ประชากรที่ตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณริมถนน สายหลักทั้งสองฝั่งจะเปิดร้านค้า ครกหิน พระพุทธรูป และหนื้อต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านที่สามารถนำมาทรัพยากรจากธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน สามารถสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน เพื่อจำหน่ายแก่ผู้เดินทาง อีกทั้งบ้านจิวเหนือยังเป็นจุดที่เป็นเส้นทาง

ผ่านรัดอนันด์โดย ซึ่งเป็นรัคที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชาวพะเยารองถัง มาจากกร้านพะเยา

อาชีพรอง

ส่วนใหญ่นิยมกันผลิตครกหิน เนื่องจากเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ต่อต่อทั้งปีและเป็นอาชีพที่เก่าแก่มาช้านานและทรัพยากรังอี้ต่อการผลิตและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ กลุ่มผู้ผลิต ส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์จะนำมาวางขายในหมู่บ้านอีกอีกส่วนหนึ่งจะนำขายส่งให้ค้ารายใหญ่ก่อ การแกะสลักครกหินถือว่าเป็นอาชีพรองของคนในชุมชน สามารถสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนไม่ใช่น้อย และทำให้คนในชุมชนไม่ต้องไปทำงานต่างจังหวัดและสามารถจัดตั้งเป็นกลุ่มการผลิตที่เข้มแข็ง และสืบทอดความรู้ในการผลิตต่อไป

ลักษณะทางสังคม

คนในชุมชนบ้านเจี้ยวเนื้อ จะเป็นกลุ่มเครือข่าย หรือเครือญาติจะเป็นสังคมขยายและเป็นครอบครัวใหญ่ อาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน จะมีการรวมเป็นกลุ่ม กลุ่มทำงานอาชีพเช่น กลุ่มทำครกหิน กลุ่มปั้นหม้อน้ำดิน กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มผักสวนครัว กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้ นับเป็นชุมชนที่ มีอาชีพหลากหลาย และมีการรวมกลุ่มกันที่เข้มแข็ง เมื่อจังหวัดมีงานหรือจัดงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทางจังหวัดจะขอให้กลุ่มต่างๆ นำสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่ทางกลุ่มทำร่วมกันมาจัดวางแสดง หรือขายให้นักท่องเที่ยว และเมื่อนักท่องเที่ยวซื้อแล้วที่มาของ ผลิตภัณฑ์ที่สามารถติดต่อซื้อขาย กันได้โดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลางทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกับกลุ่มนักท่องเที่ยว ได้ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดเกิดความไว้วางใจและ เชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ ซึ่งชุมชนมีการรวมกลุ่มกันภายในหมู่บ้านเป็นกลุ่มที่มีความสามัคคี โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเครือข่าย หรือ เครือญาติจะเป็นสังคมขยายและเป็นครอบครัวใหญ่ อาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน จะมีการรวมเป็นกลุ่ม กลุ่มทำงานอาชีพเช่น กลุ่มทำครกหิน กลุ่มปั้นหม้อน้ำดิน กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มผักสวนครัว กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้ เป็นต้น

- การศึกษา การศึกษาภายในชุมชนโดยส่วนใหญ่พบว่า กลุ่มวัยทำงาน และเด็กได้รับการศึกษาในภาคธุรกิจ ในระดับภาคบังคับ เป็นส่วนใหญ่ สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะจบประมาณหรือไม่ได้รับการศึกษา โดยมีโรงเรียนประมาณ 3 แห่ง ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน 4 แห่ง
- ศาสนา ส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธ มีวัดและสำนักสงฆ์ ประมาณ 6 แห่ง

- สาธารณสุข มีสถานีอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง

การบริการขั้นพื้นฐาน

การคมนาคมและการขนส่งในจังหวัดพะ夷า การคมนาคมขนส่ง มีทางหลวงแผ่นดินสายสำคัญ ได้แก่

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนน พลหลวงชิน) เป็นถนนทางหลวงแผ่นดินสายประธานของภาค โดยเริ่มต้นจากกรุงเทพมหานครไปสิ้นสุดที่จังหวัดเชียงราย
2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1021 เป็นทางหลวงจังหวัดที่แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 บริเวณบ้านแม่ค้า อําเภอเมืองพะ夷า ผ่านอําเภอโคกคำใต้
3. ถนนสายพะ夷า – โคกคำใต้ – จุน – ระยะทาง 58 กิโลเมตร
4. ถนนสายพะ夷า – วังเหนือ – เชียงใหม่ ระยะทาง 155 กิโลเมตร
5. เส้นทางคมนาคมติดต่อกับกรุงเทพมหานคร
 - ถนนสายพะ夷า – แฟร์ – อุตรดิตถ์ – พิษณุโลก – นครสวรรค์ – กรุงเทพฯ
 - ถนนสายพะ夷า – ล้านปั่ง – ตาก กำแพงเพชร – นครสวรรค์ – กรุงเทพฯ ระยะทาง 751 กิโลเมตร
6. เส้นทางคมนาคมติดต่อระหว่างอําเภอเมืองพะ夷า กับอําเภอต่างๆ

- พะ夷า – อําเภอแม่ใจ	24 กิโลเมตร
- พะ夷า - อําเภอโคกคำใต้	15 กิโลเมตร
- พะ夷า – อําเภอบุน	48 กิโลเมตร
- พะ夷า – อําเภอเชียงคำ	76 กิโลเมตร

ทางอากาศ จังหวัดพะ夷า อยู่ใกล้ท่าอากาศยานเชียงราย ซึ่งอยู่ห่างจากจังหวัดเชียงราย 93 กิโลเมตร ต้องใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมงเศษ ปัจจุบันการก่อสร้างถนน 4 ช่องทางจราจร เส้นทางเรียบร้อยแล้ว ทำให้การเดินทางระหว่างจังหวัดพะ夷า ถึงสนามบินเชียงราย สะดวกมากยิ่งขึ้น

การคมนาคมในหมู่บ้านจីวเหนือ มีถนนลาดยางระหว่างตำบลและหมู่บ้าน เป็นระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร และถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ ระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีถนนลูกรังภายในหมู่บ้านอีกระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร

การโทรคมนาคม ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง ศูนย์โทรศัพท์สาธารณะ 5 แห่ง ภายในหมู่บ้านจីวเหนือ

การไฟฟ้า ประชาชนส่วนใหญ่ได้ใช้ไฟฟ้าครบถ้วนหมู่บ้านแต่ยังไม่ครบถ้วน ครัวเรือน เนื่องจากบางส่วนยากจนไม่สามารถที่จะติดตั้งไฟฟ้าได้

แหล่งน้ำธรรมชาติ ในตำบลบ้านสามมีลำหัวข 3 สาย คือ หัวแม่คู่น ร่องสาง ร่องบวน ส่วนบึง หนอง มีหนึ่งแห่ง คือกว้านพะ夷 ล้วนแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีหมื่องฝายจำนวน 3 แห่ง

ทรัพยากรธรรมชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ กว้านพะ夷 ซึ่งเป็นแหล่งทำมาหากินของประชาชนในพื้นที่ นอกจากนั้นยังมีป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งทำมาหากินของป่าของประชาชนเพื่อใช้ในการดำรงชีพ และยังมีทรัพยากรดินและหินที่สำคัญที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องปั้นดินเผาที่สวยงามและคงทน ในชุมชนบ้านเจี้ยวเห็นอ ซึ่งชุมชนแห่งนี้มีชุมชนที่เก่าแก่มีฝีมือในการแกะสลัก พระพุทธรูป ทำครกหิน และไถนาเอาทรัพยากรธรรมชาติตามมาใช้ เพราะจะดึงเกตให้ไว จะอยู่ใกล้กับญาณมากที่สุดและจะมีหินที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นที่มาของการแกะสลักหินราย ทรัพยากรหินที่สามารถนำมาผลิตเป็นครกหินได้อีกด้วยและเป็นแหล่งหินที่นำมาทำครกแล้วสวยงามและคงทน ซึ่งชุมชนบ้านเจี้ยวเห็นอนิยมทำกันมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ เริ่มจากการนำเข้าหินมาแกะสลักพระพุทธรูปก่อน แล้วนำมาประยุกต์เป็นครกหิน ขายได้จ่ายและสะดวกเป็นที่นิยมของคนทั่วไป และทรัพยากรที่สำคัญคือ น้ำตกเจ้าปางอ ซึ่งเป็นน้ำตกที่อยู่ใกล้ชุมชนมากที่สุด และน้ำตกแห่งนี้มีมนต์เสน่ห์ที่สวยงามเฉพาะในช่วงร้อน

ภาพที่ 2 สภาพทรัพยากรหัวป่าของชุมชน

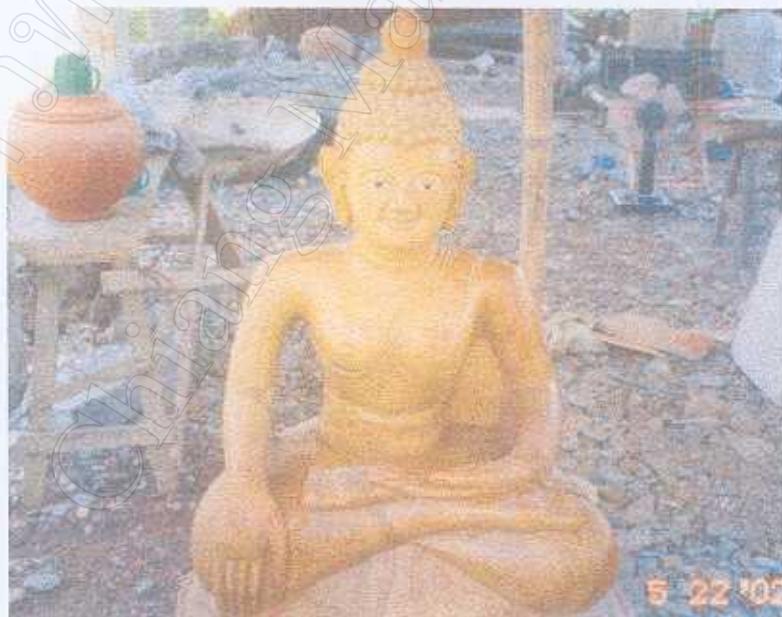
ภาพที่ 3 สภาพหินที่เหลือในชุมชน

ภาพที่ 4 หินที่นำมาผลิตในสมัยก่อน

สภาพทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรมครกหิน และการแกะสลักพระพุทธรูป เครื่องปั้นดินเผา

เนื่องจากจังหวัดพะเยามีเอกลักษณ์ด้านศิลปวัฒนธรรม แหล่งประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยว譬如ภูมิปัญญาและหัตถกรรม สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ จึงทำให้มีศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว จึงได้เกิดอาชีพขึ้นในแต่ละชุมชน ซึ่งแต่ละชุมชนจะมีจุดเด่นของแต่ละพื้นที่ ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและภูมิอากาศที่เอื้อต่อการผลิต จึงทำให้เกิดอุตสาหกรรมในครัวเรือนขึ้นมาเพื่อหารายได้ในการดำรงชีพจึงเกิดอาชีพต่างๆ ดังเช่นชุมชนบ้านเจี้ยวเหนือที่ผลิต ครกหิน แกะสลักพระพุทธรูป และบ้านหม้อ ซึ่งเป็นที่ขึ้นชื่อของทางจังหวัด จากที่ขายในหมู่บ้านก็ขยายให้ผู้เป็นอุตสาหกรรมขายให้บุคคลทั่วไป จึงทำให้เกิดการขยายกิจกรรม มีพ่อค้ามาลงทุนซื้อไปขายที่อื่น และร้านค้าขึ้นมา ที่จะมาสั่งสินค้าเพื่อนำมาไปขายยังพื้นที่อื่น จึงได้เกิดโครงการลงทุนด้านอุตสาหกรรมซึ่งการลงทุนส่วนนี้เป็นของภาคเอกชนทั้งหมด อุตสาหกรรมเหล่านี้จะมีศักยภาพทั้งด้านวัสดุและตลาด รองรับจะต้องใช้เงินลงทุนตั้งแต่ 330 – 2,820 ล้านบาท และสามารถสร้างรายได้ระหว่าง 890 – 6,400 ล้านบาท (แผนลงทุนจังหวัดพะเยา, 2537) สรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 5 แกะสลักพระพุทธรูป

โครงการลงทุนด้านอุตสาหกรรม

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	เงินทุนโดยประมาณ		แรงงาน (คน)
		ต่ำสุด(ล้านบาท)	สูงสุด (ล้านบาท)	
1	อุตสาหกรรมจากเจิง	10	50	50-200
2	อุตสาหกรรมน้ำมันพืช	10	150	50 – 300
3	อุตสาหกรรมไฮโล	10	100	50-150
4	อุตสาหกรรมสกัดยานิโடิน	10	150	50-250
5	อุตสาหกรรมสีงทอง	10	300	50-500
6	อุตสาหกรรมอาหารสัตว์	10	250	50-300
7	อุตสาหกรรมคอกไม้ประดิษฐ์	5	100	50-500
8	อุตสาหกรรมเจียระไนผลอย	5	100	30-150
9	อุตสาหกรรมพลาสติก	5	50	20-150
10	อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า	5	50	20-250
11	อุตสาหกรรมหนังสัตว์	5	120	30-200
12***	อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา ครกหิน	5	100	100-500
13	อุตสาหกรรมแซ่บแจ้ง	50	300	50-300
14	อุตสาหกรรมเหมืองแร่	10	150	100-300
15	อุตสาหกรรมเม็ดข้าวโพด	150	300	50-300
16	อุตสาหกรรมจากเม็ดทานตะวัน	5	150	30-120
17	อุตสาหกรรมฟาร์มเนื้อโค	10	200	30-200
18	อุตสาหกรรมสมุนไพร	5	50	30-120
19	อุตสาหกรรมเม็ดพันธุ์	10	150	50-150
	รวม 19 โครงการ	330	2,820	890-6,400

แหล่งที่มา : (สำนักงานจังหวัดพะเยา, 2537)

ภาพที่ ๖ วิธีการแกะสลักครกหิน

สภาพทางธรรมชาติ

สภาพทางธรรมชาติของจังหวัดพะเยา ประกอบไปด้วยหินในยุคการบ่อนิเพอร์ส์ ในมหาสมุทรแอตแลนติกและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งในปัจจุบันยังคงมีการทับถมของตะกอนจากแม่น้ำอยู่ หินที่พบในจังหวัดพะเยาส่วนใหญ่เป็นหินชั้น หรือหินตะกอน ได้แก่ หินกรวด หินทราย หินกรวยเมือง หินดินดาน หินปูน และหินเชร์ท นอกจากนี้ยังพบหินแปร จำพวกหินชนวน และหินแกรนิต ที่เป็นหินอัคนีอีกด้วย

ส่วนโครงสร้างทางธรรมชาติของจังหวัดพะเยา พบริเวณโครงสร้างรอยบดโคลิง และโครงสร้างรอยเดือน โดยโครงสร้างแบบรอยบดโคลิง พบน 2 ลักษณะคือ

1. โครงสร้างชั้นหินโคลิงรูปประทุน พบนทางทิศตะวันออกของจังหวัดพะเยา บริเวณทิวเขาผีปันน้ำในเขตอำเภอปง

2. โครงสร้างชั้นหินโคลิงรูปประทุนหางเป็ดในทางทิศตะวันออกของจังหวัดพะเยา บริเวณทิวเขาผีปันน้ำเข่นกัน โดยพบทั้งในเขตอำเภอปง และอำเภอเตียงคำ สำหรับโครงสร้างรอยเดือน พบนตอนกลางของจังหวัดพะเยาบริเวณอำเภอปงเพียงแห่งเดียว

สภาพทางธุรกิจสัมฐาน

สภาพทางธุรกิจสัมฐานของจังหวัดพะเยา สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

1. ธุรกิจสัมฐานที่เกิดจากการบวนการพัฒนาและทับถมของตะกอน ในจังหวัดพะเยาพบธุรกิจสัมฐานประเภทนี้อยู่ 3 ลักษณะ คือ ที่ร้านน้ำท่วมถึงที่เกิดจากตะกอนน้ำพาน้ำป่าปัจจุบันกับตะกอนพาก่า ตะพักลุ่มน้ำชั้นต่ำที่เกิดจากกึงตะกอนน้ำพาน้ำป่าปัจจุบันกับตะกอนพาก่า ตะพักลุ่มน้ำชั้นสูงและเป็นตะกอนรูปพัดที่เกิดจากตะกอนน้ำพาก่าและหินดัดเชิงเขา

2. ธุรกิจสัมฐาน ที่เป็นภูเขา ซึ่งมีการผุสลายของหิน โดยตะกอนยังทับถมอยู่ ณ ดินเดิม ธุรกิจสัมฐานในจังหวัดพะเยา พบอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ บริเวณโครงสร้างที่มีการกษัยการที่ผิวและโครงสร้างของราบสูงช้อยแบ่ง ซึ่งประกอบด้วยหินชนิดต่างกัน

3. เขาและทิวเขา จังหวัดพะเยามีพื้นที่เป็นเขาและทิวเขาในทุกอำเภอ ครอบคลุมพื้นที่รับปริมาณ 4,685 ตารางกิโลเมตร เขาระหว่างที่สำคัญได้แก่ ทิวเขาศรีปันน้ำ ทิวเขากอยลังกา ดอยสันปันน้ำ ดอยแม่สุก ดอยหลวง เป็นต้น

สถานการณ์การเกิดคืนถ่าน

เนื่องจากในช่วง 1 – 2 ปีที่ผ่านมา มี ในหลายๆ พื้นที่ของประเทศไทยได้เกิดปรากฏการณ์ที่เกิดจากคืนถ่านบ่อยครั้ง ทำให้เกิดความเสียหายและสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมากจังหวัดพะเยาโดยสถานีพัฒนาที่ดินพะเยา กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการสำรวจรายชื่อหมู่บ้านของจังหวัดพะเยาที่เสี่ยงในระดับปานกลาง ดังนี้

ตารางรายชื่อหมู่บ้านที่เสี่ยงต่อการเกิดคืนถ่านในระดับปานกลางของจังหวัดพะเยา

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
แม่ใจ	แม่ใจ, เจริญรายภูร	ป่าตึงเหนือ, ทุ่งรวงทอง, ป่าเมือง
กึงคำภោ	ภูชา	ห้วยลาน, ผลิตาด, ทุ่งแจน
เชียงคำ	น้ำแวน	ป่าแดงสามัคคี
	แม่น้ำลาว	วังถ้ำ, กอก
ปาง	บุนควร	บุนกำลัง
	บุนควร	สันติบุน
	ควร	ป่าคำใหม่, คงเจริญ
	พาซางน้อย	ปางพริก

เมืองพะ夷า	จำป้าหวาย	จำป้าหวายเหนือ
	แม่กา	หนือแคงทอง, บ้านบัว
	แม่ไส	สันช้างหิน
	แม่ปีน	โพธิ์ทอง
ดอกคำใต้	คงสุวรรณ	ตันติธรรม

สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพะ夷า

ในปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพะ夷า เป็นที่รู้จักการแพร่หลาย และสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเดียงในจังหวัดพะ夷าได้แก่

กว้านพะ夷า เป็นทะเน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือของประเทศไทย เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติในจังหวัดพะ夷า ที่ทิวเขาเป็นภูเขาหลังอย่างงดงามตระการตา ถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงามประทับใจแก่ผู้พบเห็นเป็นอย่างมาก

วัดศรีโภนคា (วัดพระเจ้าตนหลวง) ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพะ夷า เป็นพระพุทธรูปสมัยเชียงแสนที่ใหญ่ที่สุดในล้านนา ขนาดหน้าตักกว้าง 14 เมตร สูง 16 เมตร ชาวพะ夷าถือว่าเป็นพระพุทธฐานคู่บ้านคู่เมืองจะมีงานเรียกว่า “งานประเพณีน้ำตกพระเจ้าตนหลวงเดือนแปดเป็ง”

หอวัฒนธรรมนิทัศน์ อญ្យกิกสี ฯ กับวัดศรีโภนคា จัดเป็นพิพิธภัณฑ์แสดงโบราณวัตถุข้อมูลสำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดพะ夷า เรื่องราวความเป็นมาต่าง ๆ ทั้งด้านวรรณกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวพะ夷า

วัดอนalemoy ตั้งอยู่บนยอดบุษราคัม บ้านสันป่าม่วง อำเภอเมือง จังหวัดพะ夷า ตามเด่นทางสาย พะ夷า – เชียงราย โดยแยกซ้ายไปตามทางหลวง จัดสร้างโดยพระปัญญาพิศาลาเนร บริเวณวัดมีพื้นที่กว้างขวางประกอบด้วยสิ่งก่อสร้างต่างๆ มากมาย เช่นพระพุทธฐานคู่ลปสุโขทัยองค์ใหญ่ พระพุทธฐานคู่ต่างๆ หอพระแก้วมรกตจำลอง

นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอีกมากมายในจังหวัดพะ夷าที่น่าสนใจและน่าท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมและสิ่งที่คงคุณในนักท่องเที่ยวเพิ่มอีกด้อ ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือที่บุคคลอื่นนิยมเรียกกันโดยทั่วไป คือ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ น้ำย้อมแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนในชุมชนนั้นๆ หรือเอกลักษณ์ของชุมชน เช่น กลุ่มอาหารประรูป กลุ่มผ้าห่อ กลุ่มปืนหม้อแกงสลักครกหิน กลุ่มจักถนน กลุ่มปลาส้ม กลุ่มผ้าตอบชวา เป็นต้น กลุ่มเหล่านี้ถ้ามีการจัดนิทรรศการต่าง ๆ ในจังหวัดพะ夷า ทางจังหวัดจะนำมาให้แสดงศิลป์เพื่อเป็นการโฆษณาศิลป์ หนุ่มสาวเพื่อที่จะให้นักท่องเที่ยวสนใจจะ

ได้คิดค่อหรือเข้าไปเมื่อymชนได้ ถือว่าเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้และสร้างความเข้มแข็งจะทำให้ชุมชนนั้นมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองและส่งเสริมให้สร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชนหลังๆ ทุกๆ ทำงานแต่เพื่อไม่ให้คนในชุมชนไปท่องเที่ยวนั้น หรือจังหวัดอื่น ให้หันมาทำงานที่จังหวัดหรือชุมชนของตนคือไป

ภาพที่ 7 ผลิตภัณฑ์ที่วางจำหน่าย